

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI TAŞRA ÖRGÜTÜ YÖNETİCİLERİNİN EĞİTİMDE YERİNDEN YÖNETİME İLİŞKİN TUTUMLARI

Doç. Dr. Hüseyin KIRAN *

ÖZET

Türk Eğitim Sistemi'nin aşırı merkeziyetçi yapısı nedeniyle işlevini tam olarak yerine getiremediğinden eğitimde yerinden yönetim Fransa örneğinden sonra Türkiye'de de gündeme gelmiştir. Bu araştırmayla Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde bulunan farklı özelliklere sahip onbir ildeki eğitim yöneticilerinin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumları belirlenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yerinden Yönetim, Yönetici, Tutum

ABSTRACT

The insufficient functionality in Turkish Educational System due to the extreme centralist structure had been led to the decentralisation management as it is in France model. In this study, the attitudes of educational managers from eleven different cities with different characteristics towards decentralisation management were examined.

Key words: Decentralisation, Manager, Attitude

Yönetim, örgütü belirlenmiş amaçlarına ulaştırmak için, örgütteki insan ve maddi kaynakları, zamanı birbiriyle uyumlu, verimli ve etkin kullanabilecek kararlar alma ve uygulama süreçlerinin toplamıdır (Bursalıoğlu, 1994, s.14, Başaran, 1996, s.12, Eren, 1996, s.3).

Bir kamu hizmeti olan eğitimin etkin ve verimli bir biçimde bireylere ulaşabilmesi en başta kamu yönetimi ve eğitim yönetiminin görevidir. Bir ülkede kamu hizmetlerinin tek elde devlet tüzel kişiliğinde toplanarak yürütülmesi "merkezden yönetim", bu hizmetlerin başka kamu kuruluşları eliyle yönetilmesine "yerinden yönetim", merkezden yönetim ilkesinin yumuşatılmış biçimine de "yetki genişliği" ilkeleri denir. Yetki genişliği ile merkez, taşradaki kuruluşlarına belli konularda, kendiliğinden karar alma yetkisi tanır (Gözübüyük, 1988, s.31).

Her ülke kendi siyasal, sosyal ve ekonomik yapısına göre merkezden veya yerinden ilkelerinden birine ağırlık veren yönetim ilkesini benimsemiştir. Türkiye'de kamu hizmetlerinin yürütülmesi merkezi yönetime ağırlık veren yönetim ilkesine göre yapılmaktadır. Anayasada illerin yönetimi yetki genişliği ilkesine dayanır (madde 126) denilerek, merkezden yönetim, yetki genişliği ilkesine göre yumuşatılarak valilere merkezi yönetimin bazı yetkilerini kullanabilme olanağı getirilmiştir.

Türkiye eğitim sistemi kamu hizmetlerinin yönetiminde olduğu gibi, eğitim yönetiminde de merkeziyetçi yönetimi benimsemiştir. Eğitim hizmetini yürüten Millî Eğitim Bakanlığı merkezden yönetim ilkesine göre örgütlenmiştir. Millî Eğitim Bakanlığı merkez örgütü yetki genişliği ilkesi çerçevesinde yapılan yasal düzenlemelerle, görev ve yetkilerini taşradaki yöneticilerine devretmiştir. 1926 yılında çıkarılan 789 sayılı Maarif Teşkilatına Dair Kanun, 1933 yılında çıkarılan Maarif

* Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Vekaleti Merkez Teşkilatı ve Vazifeleri Kanunu, 1983 yılında çıkarılan 179 sayılı Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 1984 yılında çıkarılan önceki kararnamede değişiklik yapan kanun hükmünde kararname ve 30.4.1992 tarihinde çıkarılan 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun buna örnek gösterilebilecek yasal düzenlemelerdir. Eğitimde yerleşme olarak nitelenebilecek bu düzenlemeler örgüt ve yönetim sorunlarını çözmekte yetersiz kalmıştır. Bu yetersizliği Milli Eğitim Bakanlığı Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı şöyle belirtmektedir;

...MEB örgütü bu haliyle fonksiyonel olmaktan çok organik bir yapıya sahiptir. Birimlerin ve bu birimlerde görevli personel sayısının fazlalığı onu statik ve hantal duruma itmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığının örgüt yapısı ve görevlerinin günümüz eğitim gereksinimlerine yanıt verecek niteliğe kavuşturulması, çağdaş ve demokratik Türkiye idealinin gerçekleşmesi için merkez örgütünün plan, program ve denetim; taşra örgütünün ise icra fonksiyonlarını yerine getirecek, insan ve maddi kaynaklardan en verimli biçimde yararlanacak, sorunlar hakkında doğru ve hızlı çözüm üretecek ve uygulama kararları alacak nitelikli personel çalıştırılmasına olanak verecek biçimde düzenlenmesi amacıyla, MEB.'nin Teşkilat ve Görevleri Hakkında Yasa ile ilgili çalışmalar sürdürülmektedir(MEB,2000, s.258).

Yetki genişliği ilkesine göre yapılan sınırlı yasal düzenlemelerde eğitim yönetiminin sorunlarının çözülemeyeceği görülmektedir. Eğitim yönetiminde merkezden yönetimin yetki genişliği ilkesi çerçevesinde yapılan düzenlemeler yerine, yerinden yönetim ilkesine göre köklü, yapısal ve örgütsel düzenlemeler yapılmalıdır.

Merkezden yönetim ilkesini benimseyen Fransa 1982 yılında itibaren eğitimde yerinden yönetime geçmiş, bunda önemli başarılar elde etmiştir (Ferrez, J., Périé, R. 1989). Dutercq (2000), merkeziyetçi yapıdan uzaklaşan Fransa'nın bazı sorunlarına rağmen eğitimde yeni gelişmeler yaptığını belirtmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığının örgüt yapısında yerinden yönetimin ağırlıklı olduğu yönetim ilkesine göre değişiklik yapılması akademisyenler tarafından birçok bilimsel toplantılarda dile getirilmiştir (Bkz. MEB. X. Milli Eğitim Şurası 1981, MEB. XIV. Milli Eğitim Şurası 1993, Başaran 1993, Okçabol 1999, Eğitimsen 1988, Kabadayı 1993, Kaya 1989, Duman 1998, Gedikoğlu 1997, Köksal 1997, Balcı 2000).

Sürekli büyüyen, kararların alınmasında ve sorunların çözümünde yetersiz kalan Türk milli eğitim örgütünün karar alma sürecine yerel yönetimlerin katılmasıyla sorunlara gerçekçi çözümlerin bulunacağı umulmaktadır. Ayrıca, eğitimde yerinden yönetimle, eğitim programlarının çevrenin özelliklerine daha uygun olacağı, kırtasiyeliğin azalacağı, hizmetlerin hızlanacağı ve en önemlisi halkın yerel yönetim düzeyinde yönetime katılmasının sağlanacağı gibi kazanımlar olacaktır.

Eğitimde yerinden yönetimin sağlayacağı bu yararların yanında, doğurabileceği bazı sakıncalar nedeniyle bu değişimi olumsuz bulanlar da vardır. Eğitimde yerinden yönetimin doğurabileceği en büyük sakınca ülkenin üniter yapısını ve siyasal birliğinin bozulacağı kuşkusudur.

Usluel, (1995) Milli Eğitim Bakanlığı merkez örgütü yöneticilerinin çoğunluğunun yerleşmeye genelde yararlı, ancak bazı durumlarda sakıncalı bulduklarını belirtmiştir. Merkez örgütü yöneticilerinin yerleşmeye merkez örgütünün iş yükünü azaltması (%90), yerel eğitim gereksinimleri ve sorunlarına yönelik yönetim kararlarının daha çabuk verilmesi (%85) konularında yararlı olacağı görüşündedirler (Usluel,1995). Usluel, merkez örgütü yöneticilerinin en fazla ulusal birlik, bütünleşme ve eğitimdeki ulusal standartlarla ilgili durumlarda, yerleşmenin uygulamada

doğurabileceği sorunlar konusunda farklı düşündüklerini ve yerleşmenin yetki genişliği biçiminde olmasını tercih ettiklerini belirtmiştir (Usluel,1995).

Eğitimde yerinden yönetim ilkesine göre yapılacak yasal düzenlemelere Milli Eğitim Bakanlığının taşra örgütünde çalışan İl-İlçe Milli Eğitim Müdürü, Müdür Yardımcısı ve Şube Müdürlerinin tutumlarının ne olduğu araştırmanın problemi oluşturmuştur. Araştırmanın amacı, taşradaki eğitim yöneticilerinin eğitimde yerinden yönetime karşı tutumlarını belirlemektir. Bu amaçla şu sorulara yanıt aranacaktır;

1-Taşradaki eğitim yöneticilerinin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumları nelerdir?

2-Eğitim yöneticilerinin tutumlarında;

a)Yöneticilik kıdemi,

b)Görev unvanı,

c)Öğrenim düzeyi,

d)Çalışılan il

değişkenleri bakımından farklılık var mıdır?

YÖNTEM

Evren ve Örneklem

Tarama modelindeki bu araştırmanın evrenini Milli Eğitim Bakanlığının il ve ilçe eğitim örgütlerinde görev yapan eğitim yöneticileri oluşturmaktadır. Evrenin tümüne ulaşılmayıp, seçkisiz olarak alınan örneklem üzerinde çalışılmıştır. Araştırma örneklemine farklı sosyo-ekonomik özellikler ve gelişmişlik düzeyleri dikkate alınarak Denizli, Muğla, Balıkesir, Antalya, Burdur, Çanakkale, Eskişehir, Kırşehir, Trabzon, Zonguldak ve Gaziantep illerinde görev yapan 224 il-ilçe milli eğitim müdürü, milli eğitim müdür yardımcısı ve şube müdürü oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın verileri 29 tutum maddesinden oluşan “hiç katılmıyorum”, “katılmıyorum”, “kararsızım”, “katılıyorum”, “tamamen katılıyorum” seçenekleri olan, 5’li likert tipi tutum ölçeği geliştirilmiştir. Ölçekte yer alan olumlu ifadeler hiç katılmıyorum seçeneğinden başlanarak 1’den 5’e, olumsuz ifadeler aynı seçenektan 5’den 1’e puanlanmıştır.

Ölçme aracının iç yapı geçerliliği Cronbach Alpha kat sayısıyl a .84 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Ölçme aracı (anket) yoluyla toplanan veriler bilgisayar ortamında SPSS 6.0 programı ile çözümlenerek aritmetik ortalamaları hesaplanarak yorumlanmıştır. Aritmetik ortalamalar yorumlanırken 1.00-1.79 arasındaki ortalama değerlerin “Hiç Katılmıyorum”, 1.80-2.59 arasındakiiler “Katılmıyorum”, 2.60-3.39 arasındakiiler “Kararsızım”, 3.40-4.19 arasındakiiler “Katılıyorum”, 4.20-5.00 arasındakiiler ise “Tamamen Katılıyorum” derecede değer taşıdığı kabul edilmiştir.

Deneklerin tutumlarının görev unvanı, yöneticilik kıdemi, çalışılan il ve öğrenim düzeyi değişkenleri açısından farklı olup olmadığı tek yönlü varyans analizi yapılarak bulunmaya çalışılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR

1. Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarından katılma derecesi en üst düzeyde “tamamen katılıyorum” olanlar tablo 1’de verilmiştir. Tablo 1’e göre denekler “eğitimde yerinden yönetimde belediyelerin tek belirleyici olmasına” ($X=4.53$), karşı olduklarını en yüksek ortalama ile birinci sırada belirtmişlerdir. Denekler ortalaması en yüksek ikinci tutum olarak “Eğitimde yerinden yönetim milli eğitimin temel ilkelerine ve genel amaçlarına aykırı uygulamalar içermemelidir” ($X=4.51$) ifadesini göstermişlerdir. Denekler ortalaması en yüksek üçüncü tutum olarak “Eğitimde yerinden yönetime temel ilkeler belirlendikten sonra geçilmelidir” ($X=4.42$) ifadesini belirtmişlerdir.

Tablo 1. Deneklerin Eğitimde Yerinden Yönetime İlişkin Tutumları

İFADELER	N	X	SS	Katılma Derecesi
1- Eğitimde yerinden yönetimde belediyelerin tek belirleyici olmasına karşıyım.	224	4,53	2,74	Tamamen katılıyorum
2- Eğitimde yerinden yönetim milli eğitimin temel ilkelerine ve genel amaçlarına aykırı uygulamalar içermemelidir.	224	4,50	,59	“
3- Eğitimde yerinden yönetime temel ilkeler belirlendikten sonra geçilmelidir.	224	4,41	2,02	“
4- Milli Eğitim örgütü merkez ve taşra düzeyinde yeniden yapılanmalıdır.	224	4,37	,67	“
5- Yeniden yapılanmada katılımcı yönetim uygulanmalıdır.	224	4,30	,64	“
6- Milli Eğitim örgütü merkeziyetçi yapısı nedeniyle hedeflere ulaşamamaktadır.	224	4,24	,81	“

Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin olumlu tutum “katılıyorum” ifadeleri tablo 2’de yer almıştır. Tablo 2’ye göre denekler, “Eğitimde yerinden yönetim kaynakların rasyonel kullanımını sağlayacaktır” ($X=4.09$), “Eğitimde yerinden yönetim bürokrasiyi ve kırtasiyeciliği önleyecektir” ($X=4.08$), “Eğitimde yerinden yönetim farklı grupların bütünleşmesini sağlar” ifadelerine tutumlarını katılıyorum düzeyinde belirtmişlerdir. Ayrıca denekler, “eğitimde yerinden yönetime gereklilik vardır” ($X=3.91$) ifadesine tutumlarını katılıyorum düzeyinde göstermişlerdir.

Tablo 2. Deneklerin Eğitimde Yerinden Yönetime İlişkin Tutumları

İFADELER	N	X	SS	Katılma Derecesi
1- Eğitimde yerinden yönetim kaynakların rasyonel kullanımını sağlayacaktır.	224	4,08	2,12	Katılıyorum
2- Eğitimde yerinden yönetim bürokrasiyi ve kırtasiyeciliği önleyecektir.	224	4,08	,82	“
3- Eğitimde yerinden yönetim farklı grupların bütünleşmesini sağlar.	224	4,05	3,96	“
4- Eğitimde yerinden yönetim sorunların etkin çözümünü sağlayacaktır.	224	4,03	2,11	“
5- Yeniden yapılanmada okul örgütü temel alınmalıdır.	224	4,02	,78	“
6- Eğitimde yerinden yönetim karar sürecini hızlandıracaktır.	224	4,01	,86	“
7- Eğitimde yerinden yönetim eğitim programlarının çevresel ve yerel özelliklerine göre düzenlenmesini sağlayacaktır.	224	3,95	,89	“
8- Milli Eğitimde yerinden yönetime gereklilik vardır.	224	3,90	,93	“
9- Eğitimde yerinden yönetim hizmetin niteliğini artıracaktır.	224	3,84	,90	“
10- Eğitimde yerinden yönetim halkın yönetime katılımını sağlayacaktır.	224	3,83	,87	“
11- Eğitimde yerinden yönetim yapılan işlerle ilgili sorumluluğu ortadan kaldırır.	224	3,75	2,20	“
12- Eğitimde yerinden yönetim toplumsal bütünlüğü zedeler.	224	3,72	2,87	“
13- Eğitimde yerinden yönetim yerel düzeydeki tüm grupların seçimle gelmiş temsilcilerinden ve merkezin atadığı kişilerden oluşan karma yönetim biçiminde yapılmalıdır.	224	3,68	,96	“
14- Eğitimde yerinden yönetim eğitim denetimini güçleştirir.	224	3,52	1,12	“

Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarının oluşmadığı “kararsızım” ifadeleri tablo 3’de gösterilmiştir. Denekler “Eğitimde yerinden yönetime milli eğitim örgütü anlayış ve kadro olarak hazır değildir” (X=2.66), “Eğitimde yerinden yönetime yalnızca yerel düzeydeki grupların seçimle gelen temsilcilerinden oluşan bir kurula yetkilerin aktarılmasıyla yapılmalıdır” (X=2.75), “Eğitimde yerinden yönetimle yerel etkin kişi ve grupların çıkarları doğrultusunda kararlar alınır” (X=3.11) ifadelerine ilişkin tutumların oluşmadığı, kararsız kaldıkları gözlenmiştir. Yine denekler, “eğitimde yerinden yönetim bölgesel farklılıklar yaratır” ifadesine ilişkin kararsız tutum sergilemişlerdir.

Tablo 3. Deneklerin Eğitimde Yerinden Yönetime İlişkin Tutumları

İFADELER	N	X	SS	Katılma Derecesi
1- Eğitimde yerinden yönetim Milli Eğitim Bakanlığı merkez örgütünün yetkilerinin daha fazlasını il ve ilçe Milli Eğitim örgütüne devretmesiyle sınırlı tutulmalıdır.	224	3,39	1,09	Kararsızım
2- Eğitimde yerinden yönetim tarafsız yönetim anlayışını ortadan kaldırır.	224	3,32	1,06	“
3- Eğitimde yerinden yönetim ülkemiz için toplumsal bütünlük açısından sakıncalıdır.	224	3,32	1,07	“
4- Eğitimde yerinden yönetim bölgesel farklılıklar yaratır.	224	3,27	1,04	“
5- Eğitimde yerinden yönetim küçük çıkar gruplarının etkinliğini artırır.	224	3,23	1,13	“
6- Eğitimde yerinden yönetim merkezi politikaların izlenmesini güçleştirir.	224	3,22	1,11	“
7- Eğitimde yerinden yönetim yerel etkin kişi ve grupların çıkarları doğrultusunda kararlar alınır.	224	3,10	1,13	“
8- Eğitimde yerinden yönetim yalnızca yerel düzeydeki grupların seçimle gelen temsilcilerinden oluşan bir kurula yetkilerin aktarılmasıyla yapılmalıdır.	224	2,75	1,12	“
9- Eğitimde yerinden yönetime milli eğitim örgütü anlayış ve kadro olarak hazır değildir.	224	2,65	1,06	“

2. Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarında görev unvanı değişkeni açısından farklılık bulunup bulunmadığı tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Tablo 4'e göre, deneklerin tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığı gözlenmiştir.

Tablo 4. Görev Unvan Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi

Değişimin Kaynağı	Sd	Kt	Ko	F	P
Gruplar arası	2	148,280	74,140,349	,706	
Gruplar içi	221	46953,4	212,459		
Toplam	223	47101,7			

P>0,05

Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarında çalışmakta olduğu il değişkeni bakımından farklılık olup olmadığı tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Tablo 5'e göre deneklerin çalıştıkları il bakımından tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığı gözlenmiştir.

Tablo 5. İl Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi

Değişimin Kaynağı	Sd	Kt	Ko	F	P
Gruplar arası	11	3751,01	341,0011,668	,082	
Gruplar içi	212	43350,7	204,484		
Toplam	223	47101,7			

P>0,05

3. Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarında yöneticilik kıdemi değişkeni bakımından farklılık olup olmadığı tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Tablo 6'ya göre 1-5, 5-10 ve 10 yıldan daha fazla yöneticilik deneyimi olan deneklerin tutumlarında 0.05 düzeyinde anlamlı bir farklılık yoktur.

Tablo 6. Kıdem Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi

Değişimin Kaynağı	Sd	Kt	Ko	F	P
Gruplar arası	2	178,049	89,024,419	,658	
Gruplar içi	221	46923,7	212,324		
Toplam	223	47101,7			

P>0,05

Deneklerin eğitimde yerinden yönetime ilişkin tutumlarında öğrenim düzeyi değişkeni bakımından farklılık olup olmadığı tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Tablo 7'ye göre önlisans, 3 yıllık, lisans ve lisans üstü öğrenim düzeyine sahip deneklerin tutumlarında 0.05 düzeyinde anlamlı bir farklılık yoktur.

Tablo 7. Öğrenim Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi

Değişimin Kaynağı	Sd	Kt	Ko	F	P
Gruplar arası	3	816,876	272,2921,294	,277	
Gruplar içi	220	46284,8	210,386		
Toplam	223	47101,7			

P>0,05

TARTIŞMA VE SONUÇ

Milli Eğitim Bakanlığının taşra örgütündeki eğitim yöneticilerinin araştırma bulgularına göre, eğitimde yerinden yönetimde politik davranışlarla gündemden düşmeyen belediyelere karşı olumsuz tutum içinde oldukları söylenebilir. Denekler eğitimde yerinden yönetimin, yerel düzeydeki tüm grupların seçikle gelen

temsilcilerinden ve merkezi yönetimin atadığı kişilerden oluşan karma yönetim birimine yetkilerin aktarılmasıyla yapılması yönünde tutum belirtmişlerdir. Taşra örgütlerindeki eğitim yerel yöneticileri eğitimde yerinden yönetimin tümüyle yerel yönetim birimlerine bırakılmasına veya Milli Eğitim Bakanlığı merkez örgütünün yetkilerin bir kısmının il ve ilçe eğitim örgütlerine aktarılmasıyla yapılmasına olumlu tutum göstermedikleri görülmüştür. Bu durum eğitimde yerinden yönetim, merkezi ve yerel yönetimlerince oluşturulan karma bir kurul tarafından yapılmasını deneklerin benimsediğini göstermektedir. Eğitim yöneticileri merkezi yönetimden tamamen uzaklaşmaktan yana bir tutum içinde değildirlir. Bu durumun uzun yıllar merkezi yönetimle yönetilen Türk insanının yerel yönetime daha yumuşak bir biçimde geçiş yapma isteğini göstermektedir.

Diğer taraftan eğitim yöneticileri, eğitimde yerinden yönetimin milli eğitimin temel ilkelerine ve genel amaçlarına aykırı uygulamalar içermemesini önemle istemektedirler. Bu durum yöneticilerin eğitimde yerinden yönetimle milli eğitimin genel amaçlarından uzaklaşılmasını istemediklerini göstermektedir.

Denekler, Milli Eğitim örgütünün merkeziyetçi yapısı nedeniyle hedeflere ulaşmadığını, bu nedenle merkez ve taşra düzeyinde katılımcı bir yönetim anlayışıyla yeniden yapılanmaya gidilmesini istemektedirler.

Milli Eğitim Bakanlığı taşra örgütü yöneticileri eğitimde yerinden yönetime ilişkin olumlu tutumlar sergilemektedirler. Eğitimde yerinden yönetimin, kaynakların rasyonel kullanımını sağlayacağı, bürokrasi ve kırtasiyeciliği önleyeceği, farklı yerel grupları bütünleştireceği, sorunların etkin çözümünü sağlayacağı, karar sürecini hızlandıracağı, hizmetin niteliğini arttıracığını ve halkın yönetime katılmasını sağlayacağı tutumuna sahiptirler.

Eğitimde yerinden yönetimin sakıncalarını içeren ifadelerle karşı deneklerin olumlu tutum içinde olmadıkları gözlenmiştir. Denekler yerinden yönetimin sakıncalarına karşı kararsız bir tutum sergilemişlerdir.

Milli Eğitim örgütünün taşra yöneticileri eğitimde yerinden yönetimin yararlarına inanmakta, sakıncalarına ise kararsız tutum takınmaktadır. Eğitim yöneticilerinin bazı sakıncalarına rağmen, eğitimde yerinden yönetimi istedikleri söylenebilir.

Eğitimde yerinden yönetime, Milli Eğitim Bakanlığının kadro ve örgüt anlayışı olarak hazır olduğuna yeterince olumlu tutum göstermeyen denekler, yerinden yönetimin nitelikli, katılımcı, yönetim ve örgüt anlayışıyla gerçekleştirilebileceğine inandıkları söylenebilir.

Sonuç olarak, Milli Eğitim Bakanlığının ağır işleyen merkeziyetçi yapısıyla belirlenen hedeflere ulaşması olanaksızdır. Bu nedenle, eğitimde yerinden yönetime gereklilik vardır. Eğitimde yerinden yönetimi benimsemiş, kendisine verilecek yetki ve sorumluluğu yerine getirebilecek eğitim yöneticilerine gereklilik vardır. Eğitim yöneticiliğini öğretmenlikten ayrı bir meslek olarak görmek zorundayız. Eğitimde yerinden yönetimin doğurabileceği sakıncaları daima göz önünde bulundurarak aynı hedefleri benimsemiş değişimci, özgüveni yüksek, eleştiriye açık, demokratik tutum ve davranışlar kazanmış bireyler yetiştirmeliyiz. Eğitimde yerinden yönetim merkezi yönetimin denetiminde yapılmalıdır. Eğitimde yetki ve sorumluluk yalnızca merkeze veya taşraya verilemez. Milli Eğitim Bakanlığının merkez ve taşra örgütü eşgüdüm içinde sorunların temel olarak okul yönetimi düzeyinde çözülmesine olanak hazırlanmalıdır.

KAYNAKÇA

- Başaran İ. Ethem.(1996). **Eğitim Yönetimi**. Ankara,Yargıcı Matbaası
- Balcı, Ali (2000). “İkibinli Yıllarda Türk Milli Eğitim Sisteminin Örgütlenmesi ve Yönetimi”
Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, Ankara 6-24 Kış 2000, s.495-508
- Bursalıoğlu, Ziya (1994). **Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış**. Ankara. Pegem yayımlar,
No:9.
- Duman, Ahmet (1998). “Yerinden Yönetim mi, Yoksa Yerelleşme mi?” **Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi**, Güz 1998, sayı 16, ss.467-483.
- Dutercq, Yves (2000). **Politiques éducatives et évaluation: querelles de Territoires** Paris
Presses universitaires de France.
- Eğitim-sen (1998). **Demokratik Eğitim Kurultayı** Ankara 2-6 Şubat 1998.
- Erol, Eren (1996). **Yönetim ve Organizasyon**. İstanbul. Beta yayınları, No:401.
- Ferrez, Jean., Périé, René (1989). **Code Pratique de l'éducation nationale: l'enseignement public et la décentralisation: a jour au 1 er septembre 1989**. Paris: Berger-Levrault
- Gedikoğlu, Tokay (1997). “Eğitim Yönetimi Dün, Bugün ve 2000’li Yıllara Doğru”
Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi Yıl 3, sayı 3, Yaz 1997, ss.299-308.
- Gözübüyük, Şeref (1988). **Yönetim Hukuku**. Ankara Sevinç Matbaası, 2.baskı
- Kabadayı, Reşide (1993). “Yönetimde Katılma, Türk Yönetimi ve Eğitim Yönetimi” **Çağdaş Eğitim Dergisi**. Yıl 18, sayı 190, (Temmuz-Ağustos 1993) ss.22-24.
- Kaya, Yahya Kemal (1989). **İnsan Yetiştirme Düzenimize Yeni bir Bakış** Eğitimde Model Arayışı Ankara, Bilim Yayınları.
- Köksal, Kemal (1997). “Türkiye’de Eğitim Hizmetlerinin Yerelleşmesi Bir Model Önerisi”
(**Yayınlanmamış Doktora Tezi**, Hacettepe Üniversitesi)
- Okçabol, Rıfat (1999). “Milli Eğitimdeki Sorunlara Sistem Yaklaşımı ve Yeni Yönetim Modeli”
21.Yüzyılın Eğişinde Türk Eğitim Sistemi Ulusal Sempozyumu 25-27 Kasım 1999.
Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekişik Eğitim Araştırma-Geliştirme Merkezi.
- Usluel, Yasemin (1995).”Milli Eğitim Bakanlığı Merkez Örgütü YöneticilerininYerelleşme Konusundaki Görüşleri” (**Yayınlanmamış Doktora Tezi**, Hacettepe Üniversitesi)